

De verwende kinderen van 'Lief Millegem'

Voor ons – tot nu toe – onbekende mensen kwamen meer dan zeven honderd jaar geleden op het idee om in de velden van wat toen 'Millegem' werd genoemd een kerk te bouwen. Sommige schrijvers hebben wel eens geopperd dat waarschijnlijk eerst een verdedigingstoren werd opgetrokken – zoals meer het geval was in die tijd – en dat later tegenaan die toren een bescheiden kerkje werd gebouwd. Misschien ontfermt een historicus zich vroeg of laat wel eens over de eerste eeuwen van ons kerkje en vertelt ons dan hoe het in die beginperiode allemaal verlopen is. Wel weten we uit de verslagen van de *visiten* van de Landdeken dat in het begin van de 17de eeuw Millegemkerk 'een verwaarloosde plaats' was. Doch geleidelijk werd er een beetje opgekalefaterd en tot slot werd tussen 1683 en 1685 het schip van de kerk geheel vanuit de fondamenteen opnieuw opgebouwd. Sedertdien zijn er regelmatig slechte tijden en zelfs oorlogen geweest, doch vele generaties hebben er telkens voor gezorgd dat wij mensen van Millegem een kerkje bezitten waar we trots op zijn. Zo maar als een geschenk gekregen.

Enkele jaren geleden is er het probleem bijgekomen dat er geen priesters genoeg waren om in alle kerken de eredienst in stand te houden. Vele parochies moeten het de laatste jaren stellen zonder pastoor of één pastoor moet twee of meer parochies bedienen.... Maar Millegem bleef verwend, want sedert de heropening van het kerkje in 1953 konden wij steeds beschikken over een priester, die officieel 'rector' heet omdat Millegem geen zelfstandige parochie is (en ook niet wil worden). Zo kwam in 1970 een priester-leraar uit het College van Lier, **Hugo Belmans**, als rector naar Millegem. Weer of geen weer, elke zaterdag en zondag komt hij met de stoomtrein uit Lier naar Millegem en dat is nu reeds '25 jaar', jawel en we zijn op Millegem zó verwend dat we dit als vanzelfsprekend vinden. Gaat het maar eens op andere parochies vertellen, ze geloven u niet. Toen onze rector in 1988 als leraar met pensioen ging schreef Roger Melis in 'De Millegemvriend' van Juni (ons derde nummer) : "Er is een tijd van komen en een tijd van gaan, maar zijn tijd van gaan is nog niet gekomen." Sedert die zogezegde 'op-rust-stelling' is hij in zijn woonplaats Lier nog actief bezig met de zingende 'senioren' aldaar en voor Millegem was er geen pensioen voorzien. Ook in de parochie Ranst heeft hij zijn activiteiten uitgebreid, zo dirigeert hij het Sint-Ceciliakoor van de Sint-Pancratiuskerk en daar konden we dan ook reeds bij verscheidene gelegenheden tijdens het opluisteren van een eucharistieviering in ons kerkje van profiteren. Weer eens mooi meegenomen voor de verwende kinderen van Millegem !

Het was aan het bestuur van de Millegemvrienden niet ontgaan dat er weerom een reden bestond om nog eens feest te vieren :

" Rector Belmans 25 jaar op Millegem ! "

Wij gaan ons houden aan het klassieke stramien dat bij zulk een jubileum past :

1° De Heer danken voor dit 25-jarig geschenk dat Hij ons gegeven heeft en tevens vragen dat het nog vele jaren mag duren. Dit uiteraard in een plechtige **dankmis** in het kerkje van Millegem.

2° Tijdens een **receptie**, waarop de hele parochie uitgenodigd wordt, zal aan de jubilaris gezegd worden : "Hugo Belmans... hip hip hoera !" en natuurlijk allerlei dingen welke in die omstandigheden geschieden. De Millegemvrienden zullen in samenwerking met de parochie nog de nodige details bespreken. Deze receptie zal in het Gildenhuis plaats hebben, daar wij veel volk verwachten.

Schrijf deze datum alvast in uw agenda : **Zaterdag 22 juni 1996**

DE MILLEGEMVRIEND

Tweemaandelijks mededelingsblad van de
v.z.w. MILLEGEMVRIENDEN

9e jaargang, nr.2
april 1996

Verantw. uitgever: F.Schelfhout,
Herentalsebaan 85, 2520 RANST, tel. 03/353.17.70.
Bankrekening MILLEGEMVRIENDEN-Ranst: 733-1311310-94

Afgiftekantoor : 2520 RANST 1

Over een landelijk, lieflijk gehucht . . .

Eerder toevallig kwamen we aan het adres van de Zusters Aleydis en Emmanuël van de Zusters van het H.Hart van Maria te 's-Gravenwezel. Beiden, gezusters met name Maria en Augusta Seliaerts, waren geboren te Ranst – zeg maar Millegem – in 1913 en 1919. Zij waren dochters uit het landbouwersgezin van Petrus 'Ludovicus' Seliaerts (1883–1956) en Maria Hubertina 'Paulina' Pittoors (1883–1929) en woonden op de hoeve, thans Kriekenstraat, het eerste huis links komende uit de Profeetstraat. Maria en Augusta traden in het klooster der Zusters van het H.Hart van Maria respectievelijk in 1931 en 1936. Zij verlieten dus Millegem vóór de oorlog en het beeld dat zij uit hun jeugd jaren over hun geboortestreek bewaard hebben is dan ook méér dan zestig jaar oud. "Indien zij samen eens hun herinneringen over *het Millegem van toen* voor ons blaadje zouden willen neerschrijven", zo vroegen we in een briefje dat naar 's-Gravenwezel werd gestuurd en het antwoord was positief, we laten het met veel genoegen hier volgen :

" Toen we in Ranst naar school gingen leerde ik bij Zuster Generosa (1) – 2e of 3e leerjaar – het gedicht :

Mijn dorpje.

Ik ken een dorpje, het is niet groot.

Van de kleinste die ik ken.

Maar ik min dat kleine dorpje

Vermits ik er geboren ben.

Ik ken er iedere kleine weg.

Ik ken er iedere boerderij.

Ik ken er alle goede mensen.

En de mensen kennen mij.

....

(de tekst die volgt ben ik vergeten)

Ik ben en blijf van Ranst een kind !

Zo werd ons op de meisjesschool de liefde voor de heimat ingeprent.

De kabbelende Millegemse beek loopt dwars door onze gemeente van Zuid naar Noord, verder langs Wommelgem naar de Schijn. Het brugske over de beek was de toegang tot het gehucht waar wij geboren zijn. Het blijft ons duurbaar !

Rechts zien we het Spiessensbos (2) waarin we zo vaak de wind hoorden spelen en jagen; waar elk jaar twee nachtegalen hun nest bouwden. In de zomeravonden luisterden wij naar het zuivere gezang van de nachtegalen. 't Was heerlijk schoon !

We stappen nu door de Profeetstraat. We komen aan de 'Root' (3), zes aaneengebouwde huizen rechts, wat verder vier aaneengebouwde huizen links (4). Aan de boerderij van

(1) Zuster Generosa (Gabriella Ramijsen, geboren te Antwerpen in 1879) was van 1919 tot 1930 onderwijzeres in de meisjesschool te Ranst.

(2) Komende uit het dorp begon het Spiessensbos aan Millegembeek langs de rechterkant van de Profeetstraat en liep door tot ongeveer rechtover waar nu de Zwaluwenlaan in de Profeetstraat uitmondt.

(3) Deze rij huizen bestaat thans nog, zij het licht verbouwd.

(4) Deze vier huizen werden op 22 januari 1945 vernield door een V2 inslag en later nieuw herbouwd, zo o.m. de winkel van Anna Cami (Zie ons verslag in De Millegemvriend van februari 1995).

Op 17 april 1858, den Gemeenten Raed van Ranst ...

vergaderd onder het voorzitterschap van C.Cools, Burgemeester en in tegenwoordigheid van M.Bossaerts en P.F.Reypens, schepenen en F.Van Kalck, P.F.Van Camp, J.G.De Schutter, P.F.Stuyck en J.Batens, *raedsleden*, beraden zich over de 'Mei-kermis' en in hun verslag vinden we :

" Alvorens overtegaen tot de beraedslaging aen het order van den dag, steld den Heer Bossaerts voor, de Mei kermis te stellen op den dag zoo als van ouds, dit is op den zondag na den 12 Mei, als wanneer de Solenniteit van den Heiligen Pancratius, Patroon der gemeente, gevierd wordt; hy doet zien het groot gemak, nut en voordeel hetwelk er zou bestaen voor alle de Inwooners.

Den Raed neemt dezen voorstel in aenmerking en legt denzelven ter stemming, denwelken door alle de Leden aengenomen wordt; gevolgentlyk zal de Mei kermis altyd na den twaelfden Mei plaets hebben, in plaets van des zondags er voor."

En als die '12 mei' op een zondag valt – zoals dit jaar – dan is het kermis op die zondag. Dus :

Zondag 12 mei 1996 om 10.30 u. :

PANCRATIUS-PROCESSIE

'Zoo als van ouds' verwachten wij de mensen van Millegem, hetzij als deelnemer, of als toeschouwer voor de Processie. De Processie wordt gevormd aan de kerk in de Gasthuisstraat, gaat langs de Molenstraat, Vaartstraat, Zevenbergenlaan, Dennenlaan, Berkenlaan en terug naar de kerk, waar er een zegening is met de relikwie van de H.Pancratius.

11 augustus 1866 : de Kermis en Jaermerkt verboden

" Gezien den omzendbrief van Mr. De Gouverneur in dato 19 July laest M^{al} N° 8888 wegens de voorzorgsmaatregelen te nemen gedurende de heerschende ziekte van den Cholera.

Overwegende dat deze vreesselyke ziekte in alle onze omliggende Steden en dorpen zich sterk vertoond heeft en reeds vele slagtoffers heeft gemaakt.

Overwegende dat de geneeskundige Kommissie de aendacht der Gemeente Besturen inroept over het afschaffen of verdaegen der Kermissen en gemeente feesten, welke voor den oogenblik gelegenheid geven, voor verschillende aengedeuide redens, gevaerlyk voor de algemeene gezondheid.

Zoo is den Raed eenparig van gevoelen : Het dansen in de herbergen gedurende de aenstaende Kermis dagen niet toetelaten alsook de jaermerkt voor dit jaer afteschaffen en geene kraemen te laten plaetsen."

Overwegende dat de 'vreesselyke ziekte van den Cholera' gelukkig voorbij is besloot het bestuur van de Millegemvrienden om de **MILLEGEMFEESTEN 1996** te houden op **20 en 21 september**, noteer alvast deze data in uw agenda.

Het kleuterschooltje van Millegem draait op volle toeren

Voor de zesde maal reeds had in de kleuterschool te Millegem een kaas- en wijnavond plaats. De wegenwerken die vorig jaar de Herentalsebaan in een slijkerige bedoening hadden herschapen en sommigen hadden afgeschrikt zijn achter de rug, zodat de sympatisanten weer talrijk aanwezig konden zijn.

Vanaf 19.30 u. kwamen de eerste kaas- en wijnliefhebbers – of ardeense schotelfanaten – het schooltje binnen, waar hun een lekker aperitief werd aangeboden. Na een verwelkoming door de heer directeur was het aanschuiven geblazen voor de lange kaas- en ardeense vleestafel. Zoals verwacht bleef het natuurlijk niet bij eten alleen : dat de avond ook een wijnavond was, daar kan de glascontainer 'volmondig' over meespreken! Dat het er weeral heel gezellig aan toeging bewijzen de laatste gasten die pas na 3 uur in de morgen huiswaarts – dat denken we toch – togen.

Zoals het de laatste jaren ook bijna een traditie geworden is, had de Staf (Janssens) weeral eens voor een fantastische tombola gezorgd. Meer dan 100 prijzen had hij bijeengekregen! Samen met de Roger verkocht hij de lotjes. Hoeveel lotjes verkocht werden weten we niet meer. Zou de opbrengst nu hoger geweest zijn met minder lotjes of was de opbrengst minder geweest met meer lotjes ? Of was het nu omgekeerd ? We weten het echt niet, maar Staf had het zo ineengestoken dat hoe meer lotjes men kocht, hoe minder men moest betalen. Te moeilijk om te verstaan na al die wijn. Ge moet er maar opkomen en ge moet het meemaken om het te geloven. Een ding staat vast: de tombola bracht 29.000 frank op. Bedankt Staf.

Dank ook aan alle aanwezigen en aan alle firma's en sympatisanten die door hun steun en aanwezigheid ervoor gezorgd hebben dat er een opbrengst was van meer dan 80.000 frank. Dit zal aangewend worden voor de aankoop van tafeltjes en stoeltjes voor de kleuters. Dank ook aan de directie, ouders, leden van het oudercomité en anderen die door hun hulp deze avond hebben mogelijk gemaakt. Afspraak volgende kaas- en wijnavond : **derde zaterdag van maart 1997.**

J.Goidts

Gommerke (van Gommaar) Govaerts (5) nemen we de hoge weg. Een honderd meter op deze weg loopt rechts het binnenwegske naar Vremde, hoogstens 70 cm breed. Het steekt de Profeetstraat over, de Herentalsebaan en komt uit aan de boerderij Beullens. Deze landwegel was een gelukkige vondst van de mensen van Ranst-Millegem om op weinig tijd het centrum van Vremde te bereiken. Met de fiets reden we door de groeiende of rijpe korenvelden. 't Was moeilijk als de velden pas geploegd waren, want de voren werden weinig aangevuld.

We woonden in de Profeetstraat nummer 18, in het gedeelte dat nu Kriekenstraat geworden is. Hoe dikwijls hebben wij dit adres gelezen en geschreven : 'Profeetstraat 18'. Hier staat ons geboortehuis waar vroeger jaren families Seliarts woonden. (6) Daar zijn wij beiden geboren. Onze ouders waren Louis Seliarts en Paulina Pittoors, het gezin telde vijf kinderen : Louisa, Maria, Alida, Augusta en Josepha.

Samen met vader en moeder beleefden we veel vreugde en ook wel eens beproeving. We leerden bidden, mekaar en de mensen liefhebben, toegewijd zijn aan het werk in het gezin, op school en op het veld. We konden genieten van de vruchten van de arbeid, de malse weiden en velden, van het leven van de dieren, van de rijke bloesem en de rijpe vruchten van de fruitbomen.

Onze burens waren onze beste vrienden. Ongedwongen was iedereen bereid om hulp te bieden waar dit nodig bleek. Hun dienstbaarheid en hun dankbaarheid schiepen een stevige vriendenband, waarvan we nog steeds de herinnering meedragen. We denken hier aan de families Notelteirs (7), Louis en Jos Frans (8), Herremans (Jan Feekens) (9), Marus (van Gummarus) Verswijvel (10), Van der Velden (Peerke Boef) (11). De goede

- (5) Petrus Gommarus Govaerts (geboren te Lier in 1861 en overleden te Ranst 1936) woonde op de hoeve, die ook na de oorlog opnieuw werd opgebouwd en waar later Taverne Millegemveld werd ingericht. Petrus Gommarus is de grootvader van Gustaaf Govaerts uit de Sint-Antoniussstraat.
- (6) De overgrootouders van onze 'Zusters' waren Petrus Josephus Seliarts (geb. Broechem 1805, overl. Ranst 1885) gehuwd te Ranst in 1836 met Maria Theresia Dillis (geb. Ranst 1806, overl. Ranst 1883). Petrus Josephus Seliarts, die landbouwer was, werd in 1833 gemeente-ontvanger te Ranst. In 1877 verliet hij de boerderij te Millegem om als rentenier in de Achterstraat (Molenstraat) te gaan wonen. Zijn zoon, Petrus Franciscus, die hem op de boerderij opgevolgd was, volgde eveneens zijn vader op als gemeente-ontvanger.
- (7) Petrus 'Gommarus' Notelteirs (1891-1960) gehuwd met Maria Rosalia Beullens (1894-1969). De vader van Petrus Gommarus, Ferdinandus Joannes Notelteirs (1853-1920) was gehuwd met Maria Catharina De Cuyper (1848-1938), hij komt in 1889 uit Vremde, Groenenbroek naar Ranst Profeetstraat 11 (in de bevolking 1911-20 wordt dit huisnummer 17), thans is dit Kriekenstraat 12. De ouders van Ferdinandus Joannes waren Petrus Josephus Notelteirs ((1816-1870) en Joanna Elisabeth Corluy (1810-1896). De ouders van Petrus Josephus waren Antonius Notelteirs (geboren te Millegem in 1783 en overleden in 1842) en Maria Catharina De Vos (1783-1864). In de bevolkingsregisters van Ranst (1847-56) vonden we dat Maria Catharina De Vos, weduwe Notelteirs, met 3 zonen en een dochter op de hoeve woont wijk 3, huis nr. 3. De burens zijn in huis nr. 2 : Melchior Stuyck x Anna Catharina De Ridder en in huis nr. 4 : Petrus Josephus Seliarts x Maria Dilles.
- (8) Joannes 'Ludovicus' Frans (1865-1944) gehuwd met Maria Mathildis Van Beirendonck (1870-1939) woonden in het huis dat thans nog bestaat op de hoek van de Kriekenstraat en Profeetstraat. Hun zoon, Josephus Franciscus Frans (1899-1979) woonde eveneens in dit huis tot aan zijn overlijden, hij was gehuwd met Theresia Maria Josepha Govaerts (1901-1986).
- (9) Joannes Baptista Herremans (1870-1939), landbouwer en berdzager, was gehuwd met Catharina Rosalia Van Beek (1875-1941), in het gezin werden 12 kinderen geboren. Hun adres is : Profeetstraat 4 (bevolking 1901-10) en nr. 12 (bev. 1911-20). Hun zoon, Miel Feekens, die haarkapper was woonde tot 1949 in het huis Profeetstraat 46, het huis dat lang tot midden op de betonbaan stond en enkele jaren geleden door de gemeente werd aangekocht en afgebroken.
- (10) Petrus Gummarus Verswyvel (1881-1959) gehuwd met Maria Ludovica Van der Velden (1883-1942), in het gezin waren 10 kinderen geboren. Volgens de bevolking 1911-20 woonden zij in de Profeetstraat 16.
- (11) Over Peerke Boef, Petrus Gummarus Van der Velden (1869-1956) die de oudere broer was van Maria Ludovica Van der Velden, vertelden we reeds een lang verhaal in De Millegemvriend van november 1988.

verstandhouding maakte ons tot echte geburen, trouwe vrienden.

Langs de velden van de Profeetstraat trekken we nu verder naar het eeuwenoude kerkje van Millegem, het middelpunt van ons gehucht. Het kerkje is gebouwd op een heuvel en is omzoomd met een meidoornhaag. Het kerkhof diende vroeger als begraafplaats. Langs het houten poortje beklimmen we het kerkhof. De Calvarie tegen de muur van het koor brengt ons tot stille mijnering : een zeer oud Christusbeeld – Jezus sterft op Calvarie. Onder het kruis staat Jezus' Moeder, Maria. An de andere kant de apostel Johannes. Met ontroering lezen we de tekst onder de afbeelding in Oud-Vlaams geschreven :

**GHY ALLEN DIE VOORBYGAET
LANGS DEZE WEG
AANSCHOUWT EN SIET
OF ER ENE SMART IS
GELYK AAN DE MYNE.**

Dit sprekende tafereel, de beeltenis en de tekst hangen nog fris in ons geheugen. Wanneer we met kar en paard, met vader samen naar de beemd reden in Groenenbroek, tikte vader even aan zijn klak om het beeld te groeten en samen baden we deze tekst. Dit alles heeft bij ons diepe indrukken nagelaten.

De kerk van Millegem was niet dikwijls open, wel op 17 januari, feest van Antonius-abt, de heilige kluizenaar. Hij was de tweede patroonheilige van de kerk, want vanaf het begin was de kerk toegewijd aan Onze-Lieve-Vrouw. Deze dag was een bijzondere dag voor de Millegemnaren. Vele mensen kwamen naar de eucharistieviering en brachten offergaven naar de sacristie. Zij waren er van bewust dat hun gift een bijdrage was voor het onderhoud van hun kerkje. Tist Van Laer, de grote, stevige veldwachter verkocht buiten aan de deur van de sacristie, langs de zijkant van de kerk, de offergaven : hanen, kippen, konijnen, varkenskoppen, boter, eieren, enz. Tist verkocht de waren met opbod. Hij had daarvoor een bijzondere gave. Aan humor ontbrak het niet.

Thuis was dat ook een plezierig gebeuren. De avond tevoren waste vader de haan die we aan de kerk schonken. Vroeg op het feest trok vader fier naar de kerk met de haan en met ons.

Er was ook eucharistieviering te Millegem op de bijzondere feesten van O.-L.-Vrouw : op Lichtmis 2 februari, O.-L.-Vrouw Boodschap 25 maart, op het feest van Maria Ten-Hemel-Opgenomen 15 augustus, O.-L.-Vrouw Geboorte 8 september. In de meimaand werd ook elke zondag om 14 uur het rozenhoedje en de litanie van O.-L.-Vrouw gebeden, gevolgd door een Marialied. Met moeder trokken wij er graag naartoe. Ik herinner me nog dat er weinig volwassenen aanwezig waren. Het interieur van de kerk ga ik niet beschrijven. U kan het lezen in het mooie boek 'Lief Millegem' geschreven door Frans Schelfhout.

Wanneer men in latere jaren door omstandigheden het gehucht Millegem verlaten heeft, blijft het aandenken aan de kerk, haar omgeving en haar bewoners fris in de geest. Onze dank gaat hier naar de priesters en de parochianen van Ranst, naar de leden van het gemeente-bestuur, naar de vele mensen van Millegem die met ijver en doorzettingsvermogen gepoogd hebben hun rustig, stoer-oud kerkje te bewaren voor de komende generaties. Wij beiden zijn fier op hun blijvende inzet.

.....

Ik ben en blijf van Ranst een kind.

Zuster Aleydis en Zuster Emmanuël
(Maria en Augusta Seliaerts)
Zusters van het H.Hart van Maria
Oudaan 72 2970 's-GRAVENWEZEL.

Tien jaar concerten in en voor Millegemkerk.

Bij dit decennium past een kleurig woordje toelichting over de bedoeling en vooral de vele realisaties van de "Millegemvrienden", want het luik "**Concerten**" heeft daar flink toe bijgedragen. Het opzet van genoemde v.z.w. is de verwezenlijking van dringende herstel- en verfraaiingswerken en de verfraaiing van het Millegemkerkje om het voor (verdere) aftakeling te behoeden. Vermits het "Millegem-restauratiedossier" al sinds 1982 op het ministerie onder het administratieve stof ligt te "rusten" en het van officiële zijde (lees: Brussel) al die jaren windstil is, zijn de Millegemvrienden in hun wijk en maar zelf aan het werk geschoten en hebben ze gezorgd voor de zeer geslaagde opkalefatering van de binnenmuren, de installatie van de zonneklare verlichting en vakkundige restauratie van de Calvarie, de drie antependia, het beeld van Sint-Antonius, het hoofdaltaar met zijn gulden stralenkrans, de pracht van een schilderij, het schildpadbelegde tabernakel en het sacraments-voorhangsel : een schitterend geheel ! De Millegemnaren zijn terecht trots op het juweel van hun kerkje !

Bij het afsluiten van deze **tiende concertcyclus** hoort een bijzonder woord over "hoe het groeide". Waar de Millegemfeesten en de Sint-Antoniusviering vooral zorgen voor de financiële inbreng, zijn de concerten als 't ware de "morele factor", m.a.w. zij stimuleren de "culturele uitstraling", tot ver buiten Millegem, van wat een kleine gemeenschap te bieden heeft.

Het begon (tien jaar geleden) met een koorconcert van het Antwerpse "Cappella Caecilia" in Millegemkerk. Dirigent Frans Dubois was zo opgetogen over de unieke akoestische ruimte, dat hij ons aanspoorde om door te gaan met de inrichting van concerten. Dit viel niet in dovemansoren. Carl en Irène De Boo grepen de uitdaging aan en hebben ze met succes tot deze eerste mijlpaal uitgewerkt. Dat mag wel eens flink in de muzikale verf gezet ! Dank zij hun niet aflatende ijver konden wij reeds dertig maal (en meer!) met volle teugen genieten van het beste wat onze muziekcultuur heeft voortgebracht en dit door talentvolle musici, die hoogstaande professionele uitvoeringen in ons kerkje ten beste gaven. Zo waren doorheen de jaren bij ons te gast o.a. het Antwerps Bachkoor, Musici Academici, de Amerikaanse trompettist William Forman (nam zelfs een CD op in ons kerkje!), Vier op 'n Rij, Gospodì, het Ensemble Oude Muziek van het Lemmensinstituut, het pianoduo Steven en Stijn Kolacny... te veel om allen op te noemen.

Waar de Cappella Caecilia het startsein gaf voor een boeiende reeks hoogstaande concerten, sloot datzelfde koor (nu Cappella Antwerpen) op 16 maart 1996 het eerste decennium klankrijk af ! De organisatoren vatten met hernieuwde moed het tweede "tienjarenplan" aan, dat zij hopen succesvol uit te voeren met de steun van hun trouw, muziekminnend publiek !

Hugo Belmans

Tijdens het laatste concert van dit seizoen op 16 maart was het kerkje weer eens barstensvol. Na een daverend applaus voor de Capella Antwerpen, werd door onze rector H.Belmans een welverdiende lof toegezwaaid aan Roger Melis, die op zijn eigen meesterlijke wijze, tien jaar de presentatie van de concerten heeft verzorgd en aan Carl en Irène De Boo, die de organisatie van al deze concerten hebben gerealiseerd. Bedankt Roger, Carl en Irène ... en dat u dit nog lang voor Millegem wilt blijven doen. Bij deze uitzonderlijke gelegenheid werd de traditionele "**drink**", telkens na de concerten in het huis "Leef" gehouden, omgetoverd in een heuse receptie waar een talrijk publiek nog lang kon na-babbelen.